

J E L E N T É S

a Hajnóczy József barlangkutató csoport 1975. évi

Barlangtani Intézet
D - 1975 - 6.
* Könyvtára *

A XIII. ODORVÁRI KUTATÓ TÁBORUNKAT 1975. július h.

8 - 22.ig rendeztük. A tábor munkájában 20 fő vett részt, ebből 16 személy rendszeresen négyen pedig alkalomszerűen dolgoztak a barlangban. A 15 napos táborban a 2 vasárnapon túl még 2 pihenőnapot kellett tartanunk a nehéz munka és munkakörülmények miatt, tehát gyakorlatilag 11 földalatti munkanapunk volt. Gitanoszistáink napi átlagban 6 órát, felnőtt tagjaink 7,5 órát dolgoztak a barlangban igen nehéz körülmények között.

1974-ben éppen az utolsó napon sikerült bejutnunk a Hajnóczy barlang Galéria részének Ny-i folytatásába s csak a 75-80 táborban tudtuk tőzetesebben megvizsgálni az új részeket.

Az új részek bejárásához először egy kőtélbágcst készítettünk, mivel a tábor elejére nem tudtunk drótkötélből készíttet szerezni. A Galéria és az új kitérítés közti kapcsolatot a " Satu " biztosítja, amit sikerült annyira kitégítanunk, hogy át lehetett rajta kuszni-ruhában is. Ezután következett a Labirintus ami a Galéria alacsony szintbeli folytatása. Itt egymásra eső sziklák és kisebb korrodált járatokon keresztül vezetett az út a Labirintus végére, ahol kalcitkristályokkal bőven borított fel fogad. A kristályok lapjait lyukacsosra oldotta a barlangot később átöblítő víz. A következő szakasz a Grand Canyon, melynek K-i lejtőjét /: K felől jövünk :/ többtonnás tisztára mosott sziklák, Ny-i emelkedőjét pedig mészkő és palatörmelek borítja. Sajnos ahonnan a törmelek bekerült oda nem tudtunk felmászni a visszahajló felak miatt. A Grand Canyon Ny-i vége egy szakadékba torkollik s ide rögzítettük a kőtélletrát. A szakadék mélysége 17 m. A szakadék s folytatása egy É-i kitérítést jelez az új rész addigi K-Ny-i irányultságában majd a szakadék alján ismét Ny-ra fordul a járat s a Teitegóban folytatódik. A terep mérései igen jelentősek: hossza 50 m, szélessége 26 m. Alját

vastagon borítja a vöröses-barna barlangi agyag. Nyugati végében a cseppkövekről csepegő víz az agyagban kialakult kis medencékben gyűlik össze és igen lassan folydogálva a járat végét jelző szikla alatt tűnik el. A Tsitsogó K-i részében egymásba nyíló kúrtórendszer van, melynek oldalfalából 30-40 cm hosszú, 5-10 cm vastag és 5-25 cm széles szarukó darabok állnak ki. Maga a kúrtórendszer 38 m mély s egyben a barlang pillanatnyi legmélyebb pontját jelzi -79 m. A barlangban a legnagyobb szintkülönbség 98,8 m a kúrtórendszer alja és a 74-ben feltárt Őriás-terem között van. A kúrtók bejárását nagyban megkönnyítette Balás Anna és Párzsi Eva tagtársaink segítségével, ami 2 db 10 m-es drótkötélhúzóval nyilvánult meg - köszönjük.

A Grand Canyon a Tsitsogóval összekötő szakadék bővelkedik a szebbnél-szebb képződményekben : oldalfalát beborítják a réccsen is képződő karrok/: "lófogak"/ és a több méter hosszú, igen határozott vonalvezetésű kannelurák. Van egy olyan méretű kannelura is asibe egy ember is belefér!

A feltárással együtt folyamatosan készítették a felső részekről a térképet. Itt köszönjük meg Szenthe Istvánnak, hogy rendelkezésünkre bocsájtott egy függőkompasszt, ami jelentős mértékben gyorsította és könnyítette munkánkat. A térkép kiegészítésén még dolgozik 2 csoporttagunk - Bali Teréz és Balogh Mária - akik a nyáron felvett cseppkő és egyéb képződmény-katasztert ültetik át a térképre.

Németh Gyula csoporttársunk irányításával sikerült megteremtteni a telefon kapcsolatot a tábor és a barlang között. Őt hívó és hívható állomást szereltek fel s így bármely munkaterületről 10'-en belül hívhattuk a tábort. Ugyancsak N.Gy. irányításával hőmérséklet, páratartalom és CO₂ tartalom vizsgálatot végeztek csoportunk tagjai. MÉRHETŐ erősségű légáramlást csak egy helyen tudtak mérni /: 0,49 m/s :/.

Szlankó István sajátkészítésű műszerével magasságméréseket is végeztünk, melynek eredményeként több szelvénykeresztmetszetet sikerült megszerkesztenünk.

- a csoport nevelő tevékenysége:

a 13 év alatt 230- 250 tanulóknak fordult meg az Ódorvári Kutató Tábortok -ben a ezek 90%-a legalább egyszer lent volt vagy az Ódorvári Cseppkőves barlangban vagy a Hajnóczy barlangban. Kezdetben a barlangász csoport létszáma 4-6 fő volt a az utóbbi években már rendszeresen 15 - 20 fő. Több olyan volt diákunk van aki rendszeresen eljön táborainkba a ott keményen dolgozik két hétig. A táborainkban járt barlangkutató társaink általában elismeréssel szóltak az ott látottakról /: Galás Anna, Kérdő Péter, Kordos László, Szenthe István :/

- szakmai foglalkozások, előadások, önképzés

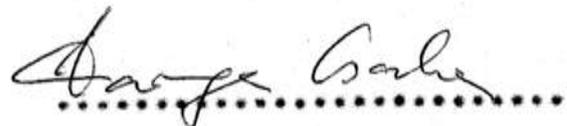
sajnos egy vélem itt maximum 1 pontosa vagyunk a ezt is az önképzésből szerezzük - ha szerezzük.

Csoportunk egy tagja a területéről írta tanári szakdolgozatát a a csoport vezető is " A Hár völgy karstmorfológiai vizsgálata " címmel írja meg a hasonló "művét".

Előadások ezek házon belül: lakóterületükben, pedagógus klubban és egy megyei vándorkiállítás a tiszaföldvári Tiszasági Földrajzi Múzeum szervezésében.

Tiszaföldvár, 1976. február hó 27-en

Jó szerencsét!

Varga Csaba

a Hajnóczy József Kutató csoport vezetője